

06.

“HEMEN GAUDELA ETA JARRAITUKO DUGULA ESATEKO MODU BAT IZAN DA OSPAKIZUNA, 75 URTEKO IBILBIDEAK EMAN DIGUN ESPERIENTZIAREKIN”

(Ainitze Blanco, Hernaniko Gizarte Berrikuntzako zuzendaria)

Libe Murua

Iaz 75 urte bete zituen Hernaniko Gizarte Berrikuntzak eta Gipuzkoako Lanbide Heziketako ikastetxe zaharretarikoa izanik, merezi duen ospakizuna eskaini zioten urte osoko egitarau batekin. Egindako lana goraiatzeko eta aurrera begira konpromisoz lanean jarraitzeko ospakizuna izan da, 75 urteko esperientziaren motxila gainean izanda.

1947an Hernaniko Urbietan kalean zegoen zine zaharra hartu eta ikastetxe bilakatzeko hautua egin zuen herriko Karmelo Labaka apaizak. 75 urte igaro dira ordutik eta gaur-gaurkoz, 263 kidek osatzen dute Gizarte Berrikuntza izenez ezaguna den Hernaniko Lanbide Heziketako ikastetxea. Iazko martxoaren 3an eman zitzaion hasiera urteurrenari, ikastetxe atarian egindako prentsaurreko baten bitartez, esker hitzez eta erronka berriez josita. 75. urteurrenaz eta gehiagoz aritu da Aintzane Blanco, Hernaniko Gizarte Berrikuntzako zuzendaria.

Nola ospatu duzue 75. urteurrena?

Modu zabalean ospatu dugu urteurrena, ikasleak, irakasleak eta urte guzti hauetan ikastetxetik pasatako langile eta kide ezberdinak elkartuz. Denetariko jarduerak osatu dute egitaraua. Otsailaren 23an eskolaren atarian egindako prentsaurreko baten bidez adierazi genuen ikastetxearen urteurrena zein hilabete horien bueltan egingo genituen ekintza ezberdinak zeintzuk izango ziren.

Hernaniko Biteri Kultur Etxean egindako argazki erakusketa batekin eman genion hasiera egitarauri, otsailaren 28tik martxoaren 3ra bitarte egon zen ikusgai; festa herrira atera eta zabaltzearen helburuarekin. Izan ere, garai batean EPO izenez ezaguna zen

ikastetxea oso maitatua izan da Hernaniarren artean, eta garai horiek gogora ekarri eta herritarrak memoria ariketa matean murgildu nahi izan genituen.

Martxoaren 3an egun osoko egitaraua ere antolatu genuen, futbol partidak, txaranga, ginkana, bazkaria eta dj-ak izan genituen, besteak beste. Kultura arlotik tiraka, *Tio Teronen Semeak* emanaldia antolatu genuen Atsegindegian. Bestalde, ospakizun instituzionalago bat ere burutu genuen, hezkuntzako sailburua, lanbide heziketako sailburu ordea, Hernaniko udala, lanbide heziketako zuzendariak eta enpresetako ordezkariak bildu eta ikastetxera gonbidatuz. Azkenik, abenduaren 1ean bazkari bat antolatu genuen, gonbidapena luzatuz, modu batera edo bestera, ikastetxearen parte direnei, zein izan direnei.

Urteurrenako prentsaurrekoa Hernaniko Udala, Ikaslan eta Ikastetxearen eskutik.

Hezkuntza arloko arduradun ezberdinak eta Hernaniko Udala ikastetxean.

Zein helburu eduki du urteurrenak? aurreikuspenak bete ditu?

Bai, guztiz. Ikastetxeak ibilbide luzea duela adierazi nahi izan dugu hilabete hauetan. Gizarte Berrikuntza izenez ez gaitu jende askok ezagutzen baina, urte luzeko lana dago hemen. Lanbide Heziketako Ikastetxeen artean gu gara zaharrenetarikoa Gipuzkoa mailan, beraz, gu ere hemen gaudela eta jarraituko dugula esateko modu bat izan da ospakizuna, 75 urteko ibilbideak eman digun esperientziarekin. Bide batez, Instituzioetako arduradunek ikastetxea ezagutu eta bertan egiten dugun lana zein den erakusteko bide bezala ere erabili dugu. Lanbide Heziketako sailburuordetza eta zuzendariak hona ekarriz eta, zer egiten dugun eta nola erakutsiz.

Gizarte Berrikuntza zarete orain baina, herrian EPO izaten jarraitzen duzue oraindik ere, nondik dator hau?

Hernanirentzat eta bertako herritarrentzat EPO izaten jarraitzen dugu; garai batean, ikastetxeak bere ateak ireki eta ospe handia hartu zuenean EPO deitzen baitzen, *Escuela Profesional Obrera*. Hernaniko Urbietako kaleko zine zaharra ordezkatu zuen ikastetxeak 1948an, Don Karmelo Labaka, Hernaniko apaizaren eskutik; hamabost ikasle eta bi irakasleekin. Ikastetxearen izena aldatzen joan da urteetan zehar, hala nola: EPO, Karmelo Labaka Institutu Politeknikoa (ikastetxea publikoa egin zenean), Agustín Iturriaga Institutua (Hernaniko Institutuarekin fusionatu zenean) edota Hernani BHI. Orain, berriz, Gizarte Berrikuntza gara. Urteurrena izen berriari ahotsa emateko eta EPOtik gaur arte egindako lana omentzeko bide bat ere izan da.

Ikastetxeko langileak eta irakasle eta ikasle ohiak urteurrenako bazkarian; abenduak 3an, Hernaniko Akarregi sagardotegian.

Erraz esaten dira 75 urte, zer mantendu du ikastetxeak urte guzti hauetan?

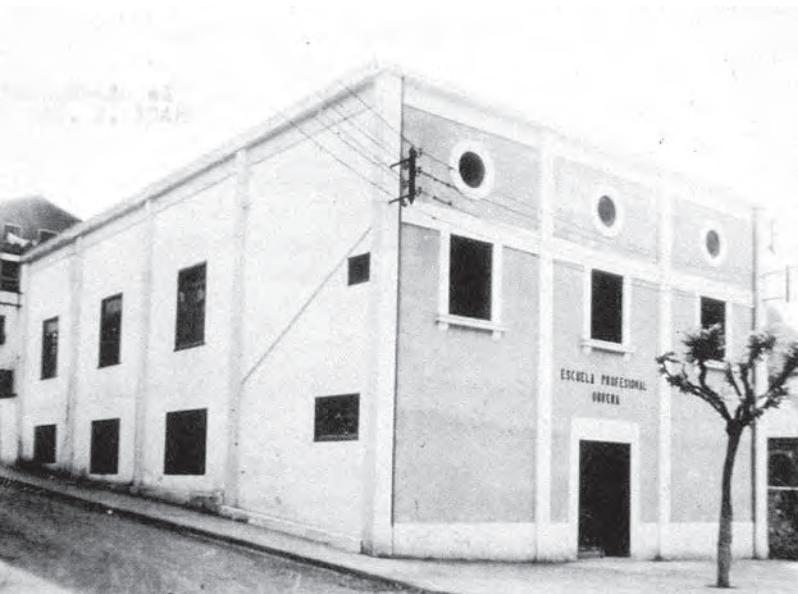
Adierazgarria da guretzat garai bateko ikasle eta langileek ikastetxearekiko duten sentimendua. Hau aipatzeko zerbait dela uste dut, ikastetxean ikasi izanagatik daukaten harrotasuna eta zein ilusioarekin hitz egiten duten beraien garaiez. Partaide izatearen sentimendu bat dago horren atzean, eta hori da, urte guzti hauek eman duten fruitu handienetako bat. Ikastetxe txikia izatetik haratago, familia bat gara eta, beraz, guztiok ezagutzen dugu elkar. Horregatik, sentimendu hori zaintzen eta mantentzen saiatzen gara beti. Ikasle kopuru txikiagoa edukitzeak gauza ezberdinak egitea ahalbideratzen digu, hala nola, ikaslearen beharretara egokitzea eta bakoitzari arreta pertsonalizatua ematea.

Aldaketak ere egon dira, noski. Gehienbat irakasteko metodologia aldaketak eman direla esango nuke, lan egiteko moduan, hain zuzen ere. Kalitatezko heziketa da gure helburua baina, beti ere, ikasle zein irakasleen ongizatea bermatuz. Gizartean egon daitezkeen arazoak zeintzuk diren jakinik, guztion ongizatea lehen lerroan jartzea ezinbestekotzat jotzen dugu.

Sustraiak

1947an erosi zen Hernaniko Urbieta kalean kokatua zegoen zinea. Urtebeteko egokitzen lanen ostean, eta Hernaniko Karmelo Labakaren eskutik, *Escuela Profesional Obrera* (EPO) sortzen da 1948an. Urte gutxira zinearen eraikina txiki gelditzen da eta 1962an eraikin berria irekitzen da, gaur egun Karmelo Labaka kalea izena hartu duen eremuan.

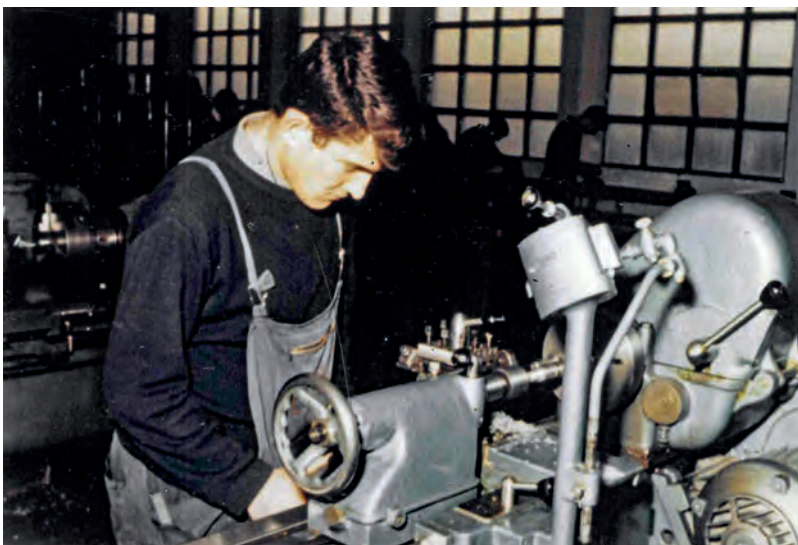

Escuela Profesional Obrera, 1948an.

Mahaiaren bueltan elkartu dira Juan Mari Navarro, Patxi Apezetxea eta Martin Zugasti. Ikastetxeko lehenengo promozioa osatu zuten Juan Marik eta Martinek; Patxi, berriz, ikasle eta, ondoren, zuzendaria ere izan zen. Hastapenetako garaiak ekarri nahi izan dituzte gogora.

Garai haietan ikastetxea ireki izanak herriko gazteen zatitza aukera handiak ekarri zituela azaldu dute mahaiako kideek: "Hernanin ez zegoen lanbide bat ikasteko aukera askorik, akaso batzuk Donostiara joateko aukera zuten, baina, guk, tranbiarentzako dirurik ere ez genuen", dio Martinek. Juan Mari eta Martin 13 urterekin sartu ziren ikastetxera, lehenengo promozioa osatuz. Ikastetxe hau sortzeak lan munduan sartzeko irtenbide izugarria eskaini ziela azaldu dute, bai berriari, bai eta, ostean etorri diren generazioei. Horregatik, esker hitzak besterik ez dituzte sorreran lanean aritu ziren kide guztientzat: "Garai haietako zenbait pertsonen lana eta eskuzabaltasunarengatik izan ez balitz, gure etorkizuna pintxe izatera mugatuta egongo zen, lanean 5,20 pezetaren truke", dio Juan Marik.

Patxi gazteagoa izanik, urte batzuk beranduago heldu zen ikastetxera, Hernanin Batxilergoa martxan jarri zenean, zehazki. Garai hartan, gazte gehienak EPOn

Martin Zugasti, ikastetxeko lehenengo promozioiko ikasleekin lanean.

sartzen zirela azaldu dute, horrela egin ezean prestakuntza kualifikaturik gabe lan mundura sartzea zen zegoen irtenbide bakarra. Gainera, EPOk, ikasketak burutu ondoren inguruko enpresaren batean lan kontratua lortzeko bermea eskaintzen zuen. "Hernaniko zein inguruko garaiko gazteok EPOn sartzen ginen. Gutxi batzuek besterik ez zituzten egiten batxilergoko ikasketak, abokatu edo arkitekto izan nahi zutenak. Lanerako prest zeuden guztiak hona etortzen ziren", azaldu du Patxik. "Guk bagenekien eskola honetan ibiliz gero lana izango genuela; eta hau, garrantzitsua zen, etxean dirua behar baitzen. Askotan ikasketak bukatu baino lehen ere, lanean hasten ginen enpresa eta tailer ezberdinetan. Honengatik ere, etxean ondo ikusten zuten lanbide ikasketa hauek burutzea", jarraitu du.

"Gu hasi ginenean dena zegoen egiteko. Ez da gaur egun bezala, ikastetxera iritsi eta denetarikoa tresneria dagoela ikasleen eskura. Ez genuen ia materialik, guk sortu behar genuen dena. Gure makinaria tornuzil bat eta lima bat ziren eta horrekin burdina moztu eta piezak egiten genituen. Tornuzil bakarrekin egiten genuen kurtso osoa. Pixkanaka baliabide gehiago lortzen joan zen ikastetxea; gogoan dut ekonomikoki egoera hobea lortu genuenean, metro erdiko tornua ekarri zutela", azaldu du Martinek. "Ezerekin hasi ginen baina, ahal genuena sortzen", gaineratu du.

Lehenengo urteetan ikasle guztiak gizonezkoak ziren, 1960. urteko ikasturte hasieran ikastetxera aurreneko emakumeak sartu ziren arte. Lehenengotariko promozioek metaleko ikasketak besterik ez zituzten jaso, geroago etorri ziren elektrizitatea eta delineaioa; azken ziklo honetan apuntatzen ziren emakume gehienak. Garai hartako irakasleak ere oso gazteak izaten zirela azaldu du Martinek: "18-20 urte zituzten irakasleak genituen, begira nola aldatu diren gauzak".

Garaiko bizipenak ere gogoan dituzte: "Egunero klase-
ra sartu eta irakasleak gela zapaltzen zuenerako guztiok zutik jartzen ginen, aita gurea errezatzeko gero", kontatu du Juan Marik. "Nire irakaskuntzako ibilbide osoan behin jaso nuen masaileko bat, lehenengo

promozioiko ikaslea izan zeneko batek eman zidan. Orduan irakasleentzat normala zen masailekoak ematea, ez zegoen gaizki ikusia. Aspektu horretan adierazgarriak dira garaiko ohituretatik nola aldatu diren gauza asko eta asko", dio Patxik.

Ikasketak amaitu bezain laster hasi ziren lanean Juan Mari eta Martin; Patxik, berriz, eskolan jarraitu zuen irakasle moduan eta bertan eman zituen 43 urte. Ikasle izandako 4 urteak eta irakasle izandako 43 urteak, "bizitza osoa bat, bertan hasi eta bukatu", azaldu du.

Patxik zuzendaria izateko pausua 1975ean eman zuen. 70eko hamarkada bereziki gatazkatsua izan zela dio: "Garai honetan hil zen Franco, 75ean hain zuzen ere, eta Frankismoa bukatu zen segidan. *Burgosko prozesua* ere eman zen eta honek guztiak eragin zuzena izan zuen ikastetxean, noski. 1975ean zuzendari zenak kargua utzi behar izan zuen eta niri eskaini zidaten zuzendari postua. Garai hartan eskolaren jabea Madrilgo *Asociacion Catolica de Propagandistas* elkar-
tea zen baina, gizartean eman ziren zenbait egoeren ondorioz, ikastetxearen jabetza uzteko erabakia hartu zuten. Momentu horretan mahaiaren bueltan elkartu ginen udaletxea, parrokia, guraso elkar-
tea eta beste zenbait elkarte; eta denok ikastetxea mantendu nahi genuen arren, inork ez zuen eskolaren ardura hartu nahi izan. Ikastetxeak jada 400 ikasle inguru zituen eta hori modu batera edo bestera aurrera atera behar zela argi genuen irakasle batzuek. Azkenean kooperatiba bat sortzea adostu genuen irakasle eta zenbait langileren artean, eta guk eraman genuen aurrera 13 urte luzez eskolaren jabetza eta ardura. Kooperatiba horren sorkuntzan eta mantenuan egon nintzen ni", azaldu du Patxik.

Ekonomikoki garai zailak ere pasa zituzten kooperatiba berrian; aurrekontuak lotzeko zailtasunak edota eguberriko paga ordaintzeko arazoak. 1993an Euskal Gobernuak martxan zegoelarik, ikastetxea publiko izatera igaro zen. Garai hartan zenbait ikastola egin ziren publiko eta ordoren, erdi mailako hezkuntzako zentro batzuk. "Gipuzkoan hiru lanbide eskola sartu ginen arlo publikoan, Don Bosko, Zarauzko Pelukeria Eskola

eta gu. Lasaitasun handia hartu genuen, pribatua izatetik publikora igarotzeko pausua oso garrantzitsua izan baitzen, bere alde on eta txarrekin. Kooperatibistok gure etxeak banku-abal gisa jartzera ere iristen ginen, eskola mantentzeko, pentsa. Publiko izateak eskola jarduera eta gure soldatak bermatuta egotea esanahi zuen, eta hori, izugarria izan zen denontzat”, kontatu du Patxik.

“Gaur egun lanbide bat ikasteko aukera askoz gehiago dago, baita kanpora ikastera joateko ere; Donostian bertan ia denetarik aurkitu dezakezu. Baina, kalean gure edadeko jendearekin hitz eginez gero, askok eta askok hemendik pasatakoak direla esango dizute; eskola honek ekarpen handia egin dio eskualdeari, ezer ere ez zegoenean aukera berri bat ireki baitzuen gu guztiontzat”, gaineratu du Martinek.

Ikastetxea lekuz aldatzen da, gaur egungo Karmelo Labaka kalera, 1962an.

IKASTETXEAREN ZENBAIT DATA ESANGURATSU

1948an Karmelo Labakak bere atea irekitzen ditu.

1962an ikastetxea lekuz aldatzen da, egungo Karmelo Labaka kalera.

1963-64 urteetan eraikinaren handitze lanak burutzen dira.

1966an kimika eta elektrizitatea sartzten da zikloen aukeretan (lehendik mekanika eta delineatzaile zikloak egonik).

1974-75 urteetan Euskara sartzten da ikastetxera.

1981ean ikastetxea 21 kidez osatutako kooperatiba bihurtzen da.

1987-88an administrari zikloak gehitzen dira.

1993an ikastetxea arlo publikora igarotzen da.

1994an ikastetxea Eusko Jaurlaritzaren sare publikoan sartu zen, kooperatiba etapari amaiera emanaz. Handik aurrera, Karmelo Labakak Institutu Politeknikoa izena hartu zuen.

1997/98 ikasturtean Karmelo Labaka Institutu Politeknikoa eta Agustin Iturriaga Institutua bateratu egin ziren, Hernani BHI izena hartuz.

2012/13 ikasturtean Urumea, Langile eta Elizatxo ikastetxeetako DBH-ak elkartu ziren Hernani BHI-ra.

2015/16 ikasturtean Lanbide Heziketa banadu egin zen Hernani BHI-tik, Gizarte Berrikuntzako Lanbide Heziketako Ikastetxe Integratua sortuz. Aurrerantzean Lanbide heziketa soilik eskeiniko da ikastetxean.

Eskaintza anitza

Hernaniko Gizarte Berrikuntzak Lanbide Heziketak barnebiltzen dituen etapa guztiak eskaintzen ditu gaur egun eta ziklo bakoitzak bi urteko iraupena du, praktikaldiekin batera: Oinarrizko Lanbide Heziketan mekanika, elektrizitatea eta informatika zikloak, Erdi Mailan mantenu elektromekanikoa gehitzen da, Goi Mailako zikloan mekanika diseinua, elektrizitatea, informatika eta animazio soziokulturala eta turistikoa (Gipuzkoa mailako bakarra) eta Espezializazioan, fabrikazio gehigarriaren zikloa.

“Oso garrantzitsua da Oinarrizko Lanbide Heziketa hasten duen ikasle batek bermatuak edukitzea Erdi Maila, Goi Maila eta Espezializazioa egin ahal izateko aukera. Ikaslearen zainketarako eta bere beharretara egokitzeko ezinbestekoa iruditzen zaigu jarraipena

egiteko aukera eskaintzea. Guretzat ikasle batek eta pa guztiak egitea arrakasta bat da”, azaldu du zuzendariak. Jarraian, ikasleek etapa guztiak osatzeko dituzten zailtasunez hitz egin du: “Oinarrizko ikasketak egiten dituzten ikasleak Lanbide Heziketan trebatzeko erabakiarekin iristen dira ikastetxera. Ikasketa tradizionalen bidean jarraitu ordez, berriro ikasketa ohiturak hartu eta gazte hauek azken etaparaino eramatea izugarria da guretzat; erraza izaten baita ziklo batekin aski izan eta lan mundura salto egitea, hala ere, guk beti animatzen ditugu ikasten jarraitzea”, dio.

Enpresak eta proiektuak

Lanbide Heziketako ikastetxeak eta enpresa mundua etengabeko hartu emanean daude, azken batean, funtsa ikaslea lanera joateko prestatzea baita. “Edozein ziklo

Gizarte Berrikuntza, Hernaniko Karmelo Labaka kalean.

bukatuta lan mundura salto egiteko titulua besapean dutela ateratzen dira ikasleak”, dio Blancok. Horregatik, momenturo lan munduarekin harremanetan egoitea ezinbestekoa da beraientzat: “Enpresetara joaten gara, bisitak egiten dizkiegu eta beraien beharrianak zeintzuk diren aztertzen ditugu”, gehitu du zuzendariak.

Gehienbat Hernani inguruko sare industrialeko enpresa txiki eta ertainekin lan egiten da harremana, eta gehienbat mekanizazio, mantenu elektromekaniko eta elektrizitate arloko enpresekin. Hala ere, beste familia garrantzitsuak ere badituzte ikastetxean eta ondorioz, eskualdeaz gaindiko enpresekin ere aritzen dira. Hauen artean, animazio soziokulturala eta turistikoa den zikloa eta aurten lehen promozioa izan duen Fabrikazio Gehigarriko espezializazio kurtsoa (goi mailako zikloaren ondoren egin daitekeen urtebeteko Lanbide Heziketako masterra).

Ikastetxearen eta enpresen arteko harremana nolakoa den azaldu dute Aimar Agirresarobek eta Josune Uzku-dunek, beraiek baitira harreman honetan zubi lanak egiteaz arduratzen direnak. “Enpresarekin harreman estua izatea beharrezkoa da Heziketa zikloetan irakatsi nahi ditugun edukiak eguneratuak egon eta enpresen beharrik asetuta egon daitezten. Bi norabideko harremana da. Guk, enpresen beharrak aztertu eta ikastetxera gerturatzen ditugu eta behin harremana sortuta, Euskadiko Lanbide Heziketan egiten ditugun berrikuntzen edota ikastetxeko formazio ikastaroen inguruko informazioa eskaintzeko aukera ematen digu”, azaldu du Agirresarobek. “Nolabait, merkatuan gertatzen diren aldaketen berri izatea garrantzitsua da, ikasleen formakuntza prozesuan, berrikuntza horien zertzelada batzuk behintzat izan ditzagun”, gaineratu du Uzku-dunek.

Enpresa txikiz jositako eskualdean kokatzen da ikastetxea eta elkar lan egin nahi duten enpresak lortzea hain erreza ez dela azaldu dute. Ahoz ahoko lana handia egin behar izaten dute: “Profesionalen behar handia dago baina eguneroko erritmoan sartuta dauden enpresekin harreman sendoak sortzea ez da erraza. Inguruko industria sarean, enpresa txiki asko ditugu, langile gutxikoak eta askotan, eguneroko erritmotik atera eta gure berri izateko aukera handirik ez dute

izaten. Gehienetan ez da iristen eskaintzen ditugun zerbitzu guztien informazioa eta, ahoz ahoko lanean aritzen gara askotan”, dio Agirresarobek.

Murgilduta dauden proiektuen artean aipagarrienetako bat TKgune-ena. Tkguneak zerbitzu bat eskaintzen den proiektu bat bezala definitu du Agirresarobek. Zerbitzu honen helburua, enpresekin lankidetzan aritzeko berrikuntza aplikatuko proiektuak garatzean datza. Askotan enpresa txikiek ez dituzte ideia eta hobekuntzak martxan jartzeko aurrekontu edo baliabide nahikorik, zerbitzu hau, beraz, asmo horiek gauzatzen laguntzera bideratuta dago. Bestalde, zerbitzu honen helburuetako bat, prozesuan ikasitakoa, ikastetxeko beste irakasle zein ikasleetara zabaltzea ere badela dio Agirresarobek.

Bestelako proiektuetan ere murgildu da ikastetxea eta lan enkargu hauek ziklo ezberdinetako ikasleak elkarlanean burutzea lehenesten dute, ikasleek beraien formakuntza praktikan jar dezaten. “Behin Hernaniko Udalarentzat herrian bizikletak aparkatzeko egokitutako guneak egin genituen. Eskaera horretan Goi Mailako zikloko ikasleek diseinu ezberdinak egin zituzten; animazioko ikasleek herri mailako ikerketa bat egin zuten eta udalari aurkeztu zioten, leku aproposena eta modelo egokiena zein zen erabakitzeko. Oinarrizko zikloko ikasleek erabakiak hartu ostean, ekoizpen lanetan hasi ziren eta Erdi Mailako zikloko ikasleek, behin dena itxita, herrian kokatu zituzten aparkalekuak. Horrela, batzuek bestearen lana beharrezkoa dutela ikusten dute”, azaldu du Blancok.

Proiektu solidarioak ere izan dituzte azkenaldian eskuartearen: “Inguruan ditugun erakundeekin kontaktuan jartzen gara, beraien beharrak ezagutu eta eskaini diezaiekeguna adosteko. Hernaniko Karabeleko enpresarekin esaterako, baratzerako gailu ezberdinak sortu genituen. Hernaniko errugbiko taldearekin ere izan gara harremanetan eta entrenatzeko behar zituzten mankuernak eta zelaietako ateak egin genituen. Herriko Zahar Egoitzarako baratza terapeutikoak sortu genituen. Hernaniko Wukro elkartearekin ere zenbait lan egin ditugu, hala nola, zaharkitutako materiala berreskuratu eta hauek berritu, bigarren bizitza bat emanez”, kontatu du zuzendariak.

Lanbide Heziketako ikasleak bizikletak aparkatzeko gailu berriaren aurkezpenean, ikastetxe atarian.

Lanbide Heziketako ikasleak bizikleta zahar bat konpontzen, bigarren bizitza bat emateko.

Internalizazioa

Atzerrian dagoenaz ikasteko modu bat da internalizazio proiektuetan parte hartzea. Horretarako bide ere ematen du Hernaniko Lanbide Heziketak. Ikasleek aukera dute kanpora ikastera joateko programa ezberdinen bidez, esaterako, Erasmus programarekin ikasketen zati bat atzerrian burutu daiteke. “Gaur egun ezinbestekoa da beste herrialdeekin sare bat osatzea. Urtero ikasleek kanpora joateko aukera dute praktikak egitera, Erasmus bekaren bitartez. Irakasleek ere internalizazio honetan parte hartzeko aukera dute, formakuntza ezberdinak jasotzeko. Iaz 12 ikasle eta 10 irakasle joan ziren Europako txoko ezberdinetara, hala nola, Italia, Eslovenia, Portugal, Praga, Polonia, Italia edota Suedia bezalako helmugak ditugu aukeren artean”, azaldu du Blancok.

Proiektu hauetan parte hartzeko prozesuaz mintzatu da zuzendaria: “Urtero galdeketa bat egiten zaie ikasleei, jakiteko ea zenbatek duten atzerrian praktikak egiteko asmoa. Ondoren, beka iristen dira, batzuetan denentzako haina, baina ez beti. Aukeraketa bat egin behar bada, ez dagoelako beka nahikorik denentzat, irakasleek aukeratzen dute zein ikasle den egokiena. Normalean notaren edota jarreraren arabera izaten da hautaketa hau. Beti ziklo guztietako ikasleak aukeratzen saiatzen gara, ikasketa modalitate guztietako ikasleek izan dezaten aukera”.

Gizarte Berrikuntzaren erronkak

205 ikaslek, 52 irakaslek, idazkari batek eta 2 atezainek eta 3 garbitzailek osatzen dute gaur egun Hernaniko Gizarte Berrikuntza. Bertako baliabideei dagokionez, ikastetxea etengabeko aldaketetan murgilduta dagoela eta hau, merkaturan ematen ari den ezegonkortasun egoerarekin lotua dagoela azaldu du zuzendaria: “Etengabeko moldaketak egiten dira ikastetxean urte batetik bestera, ohituta gaude ezegonkortasun egoera batean bizitzera eta, beraz, lana egitera ere bai”.

Merkatura egokitzeko prozesu honek, ikastetxean isla nabarmena duela adierazi du Blancok, bi lan nagusi gehitzen baitzaizkie: teknologia berriak txertatzea

eta gizartearen tendentziak aztertzea. Berriki sartu diren hitz berriak zeintzuk diren aipatu ditu jarraian: “Digitalizazioa, adimen artifiziala, zibersegurtasuna, fabrikazio gehigarria, jasangarritasuna, ekintzailtza, berdintasuna, Tkaguneak edota nazioartekotza, besteak beste”. Lanbide Heziketatik ere jarraibideak ematen dira tendentzia berri hauek ikastetxeetan txertatu ahal izateko. Adibidez, digitalizazioa lantzeko gela berri bat sortu dutela kontatu du Blancok, *Aula de Alto Rendimiento con Tecnología Digital* deiturikoa. “Murgiltze-gela eta gela interaktiboa sortzeko abisua ere iritsi zaigu eta horretan gabiltza orain”, kontatu du.

Hala ere, zuzendariak gogora ekarri du teknologia hori egon arren, ez dutela galtzen beraientzat garrantzitsuena den ikuspegia, gizakia, hain zuzen ere. “Gizarte berrikuntza gara eta ezin ditugu pertsonak bigarren planoan jarri”, gaineratu du.

Beraien egitekoa garbi dute eta horrela definitu du zuzendariak: “Gure egitekoa gaitasun tekniko, sozial eta zeharkakoak lantzea da, ikasleen formakuntza, ongizatea eta gizarteratzea bultzatzeko; gizarte hobetuko bat lortze aldera”. Eta hori lortzeko bidea zein den ere argi azaldu du: “Gizartea hobetuko duen proiektu berritzaileak lantzen dituen erreferentziatzeko zentroa izan nahi dugu; hezkuntza integrala eskainiz eta lantaldean eta giro onean lan eginez”.

Ikastetxeak duen erronka nagusiaz ere hitz egin du Blancok, eta honetan konpromisoz lan egiteko ardua hartu du: “Lanbide heziketako ikastetxe bezala gizarterari erantzun bat emateko erronka dugu. Horretarako, eraginkorrak izan behar dugu eta hori lortzeko ongi prestatutako jendea behar da ezinbestean. Gizartearen errealitatea da digitalizazioa eta enpresek geroz eta langile prestatuagoak behar dituztela arlo honetan, beraz, profil berri hauek sortzeko erronka dugu”.

MIKEL GONZALEZ, 2023KO EUSKOSKILLSDEKO IRABAZLEA

Mikel Gozanlez izan zen iazko EuskoSkills 2023ko lehiaketako txapelduna, elektrizitateko modalitatean. 21 urteko gasteiztarrek txapela irabazi eta SpainSkillseko lehiaketan dauka burua jadanik. Bitartean, elektrizitateko ikasketen azken urtea amaitzen dabil Hernaniko Lanbide Heziketako ikastetxean. Lehiaketaz eta gehiagoz hitz egin du.

Mikel Gonzalez 2023ko EuskoSkillseko lehiaketan.

Oinarrizko Lanbide Heziketako ikasketak egiten hasi eta Erdi Mailako ziklora salto egin zenuen; orain, elektrizitateko Goiko Mailako ikasketak bukatzen zabitza Hernaniko Gizarte Berrikuntzan, nolatan?

Gasteizeko Jesus Obrero ikastetxean egin nituen lehenengo lau urteak, Oinarrizko eta Erdi Mailako ikasketak. Hauek amaitu ostean lana eskaini zidaten baina, nik ikasten jarraitzeko gogoia nuen. Lagun batekin batera gure ikasketekin zerikusia zuten graduak begiratzen jarri eta Hernaniko Lanbide Heziketan apuntatzeko aukera ikusi genuen. Ez genuen bitan pentsatu. Azkar batean Hernanira etorri ginen, berme handirik izan gabe, baina ilusio handiz. Segituan moldatu ginen hemengo bizitzara.

Goi Mailako ikasketen azken urtea bukatzen ari zara, bigarren urte hau era Dual batean eginez; zer da zehazki ikasketa Dualak egitea?

Dualeko ikasketak egiten ari naiz bigarren urte honetan, hau da, ikasketak eta lana uztartzen dituen modalitate bat egiten nabil. Horrela, astean behin Donostiako Ibarlek enpresara joaten naiz lanera eta gainontzeko egunetan ikastetxera etortzen naiz. Praktikak egitea bezala da, baliozkotu egiten baitira, baina, ordu gehiagoz egiten da lan eta kobratu egiten da. Hala ere, ez da erraza Dualeko ikasketak aurrera eramatea, ez du edonork aukera hau hautatzen; lana eta ikasketak, biak uztartzea, sakrifizio handia baita.

Gasteizeko ikastetxean KNXren kurso bat ere egiten nabil orain, automatismora bideratutako formakuntza baten antzekoa dena. Beraz, noizean behin Gasteizera ere joaten naiz klaseak jasotzera.

2023an EuskoSkills lehiaketa irabazi zenuen. Hernaniko Ikastetxeak bi aldiz hartu du parte lehiaketa honetan, 2019an eta 2024an, bietan, elektrizitateko modalitatean eta bietan garaile izan dira. Zertan datza lehiaketa hau?

lazko maiatzaren 9tik 11ra bitarte ospatu zen EuskoSkills 2023 lehiaketa, Irungo Ficoban. Lehiaketa hau Lanbide Heziketako ikasleei zuzendutako txapelketa da. Bertan, espezializazio bakoitzak bere eremua eta lehiakideak ditu. Ni elektrizitateko modalitatean nengoen beste hamaika lehiakideekin batera. Kide bakoitzak bere txokoa du errealizatorako, elkarrengandik metro batzuetara bananduta. Modalitate bakoitzak helburu bat dauka, nire modalitatean, etxebizitza oso baten instalazio elektrikoa egitea zen helburua, lehiak irauten zuen hiru egunetan.

Baina, zure lana aurkezteko txanda iritsi zenean, argia joan zen.

Bai. Azken egunean, premioaren banaketa baina ordu batzuk lehenago, instalazioaren neurketa probak egin ziren. Nire txanda iritsi zenean, ordea, argirik ez zegoela konturatu nintzen, eta horixe erantzun nien epaimahaikideei, ez zegoela argirik. Frogatzeko esan zidaten jarraian eta etengailuari eman nion. Ez zen argirik piztu, noski. Jarraian ahozko azterketa egin zidaten galdera ezberdinen bidez. Bukatu orduko, elektrizitatea bueltan zen eta proba praktikoa egiten hasi behar nintzenean, amaitutzat eman zuten nire txanda. Orduan, epaileek nik galderak erantzuteko erakutsi nuen gaitasunekin txundituta zeudela esan zuten. Guztiok aho zabalik gelditu ginen, baita nire irakasleak ere.

Lehiaketa irabazi eta urrezko domina eman zidaten. Apirilean Espainiako lehiaketara noa, Spainskills

2024. Ez dakigu zehazki zer egin beharko dugun baina, ezaugarri batzuk baditugu, beraz, hau prestatzen gabiltza jadanik.

Zertarako aukera eman dizu txapelketak?

Norberaren abileziak aurkezteko aukera moduan hartu dut nik lehiaketa. Ikasketa handia da, presiopean egiten duzu lan lehiaketak irauten duen denboran eta nire burua egoera horretara eta limite horietara eraman nahi nuen. Bestalde, gainerako ikasleentzat baliogarria dela iruditzen zait, datozen urteetan aurkeztera bultzatzeko motibazioa ere izan daitekeelako.

Laster bukatuko dituzu Goi Mailako ikasketak, zer asmo duzu ondoren?

Holandara noa ekainean, lanera. Urte hauetan esperientzia asko irabazi dut eta kanpora joateko ordua iritsi zaidala sentitzen dut. Nire ametsa, urte batzuek lana egin ostean, enpresa bat sortzea da. Horretarako garrantzitsua iruditzen zait kontaktu sare handi bat edukitzea, harremanak egitea profesional ezberdinekin eta, finean, geldirik ez egotea. Urte hauetan lanean, eta baita, lehiaketari esker, kontaktu asko egin ditut horregatik, kanpoan lan egiteko esperientzia bizi ondoren, enpresa sortzearen ideia dago nire buruan.